

Jaargang 19 Nummer 4
26 november 2011

1. Voorwoord
2. Gentse sprokkels
3. Gent in zijn blootje
4. Verslag van de uitstap van 21 november 2011
5. Te noteren in de agenda

1. Voorwoord

Onze laatste uitstap van dit jaar werd overschaduwed door de afwezigheid van onze voorzitter, Jacques Vervaeke en van onze ondervoorzitter, Etienne Van Bever. Beiden moesten forfait geven omwille van het overlijden van hun moeder.

Langs deze weg melden wij ons medeleven en voelen mee in het verdriet van het verlies van een moeder. In deze ontegensprekelijk moeilijke momenten wensen wij Jacques en Etienne en hun familie veel sterkte toe.

2. Gentse sprokkels, een woordje uitleg over een stukje Vlaams /Gents patrimonium

Gentse sprokkels, een woordje uitleg over ons Gents patrimonium.

De Gent Symphonic band is reeds bij diverse broeders gekend, maar toch een woordje hierover.

Deze band werd gesticht door onze broeder Luc Van Acker in 1978. Hij is tevens de dirigent en drijvende kracht, ook zijn zoon Bram blaast trompet en dochter Eef zingt mee.

Gent Symphonic Band is een symfonisch blaasorkest, in 1978 door onze Luc gesticht onder de naam " Jeugd '78 Gent " in de Stedelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans " Emiel Hullebroeck " nu de Kunstbrug te Gent

Vandaag de dag brengt Gent Symphonic Band zowat wekelijks ongeveer 80 jonge en minder jonge mensen samen om te musiceren. Het orkest wordt 'geanimeerd' en gedirigeerd door Luc. Hij is nu wel met pensioen en heeft dus tijd tekort want hij maakt zelf de arrangementen van diverse muziekstukjes en balletvoorstellingen...

Luc is ere-docent aan het muziekconservatorium van de Hogeschool Gent waar we al een bezoek brachten met onze broeders.

Sommigen onder ons kennen de band van het optreden op de Gentse Kouter. Altijd beginnen ze met Klokke Roeland !

Het orkest won meerdere eerste prijzen op provinciale, nationale en internationale wedstrijden met uitschieters op het Europees Muziekfestival van Neerpelt en het Internationaal Muziekconcorso van Mechelen-Leest. Tot op dit ogenblik verzorgde het orkest zo'n 200 binnen- en buitenlandse optredens, onder meer in Soest en Solingen (Duitsland), Bach en Stanzach (Oostenrijk), Martell (Italië), Luxemburg (Groothertogdom Luxemburg), Praag (Tsjechië) en Budapest (Hongarije).

2003 was een feestjaar. " Jeugd '78 Gent " vierde haar 25-jarig jubileum en kreeg bij die gelegenheid een nieuwe naam en logo.

De Gent Symphonic band is een erkend orkest door de Stad Gent en VLAMO.

Onze dirigent Luc organiseert op zaterdag 17 december 2011 om 20.30u de 8ste Merelbeekse Popclassics waar iedereen uiteraard welkom is. De uitnodigingen werden reeds per mail verstuurd en traditioneel reserveert onze Luc een hele tafel voor de maandagbroeders vlak bij het podium. Om zijn 60ste verjaardag te 'herdenken' zal hij zelf eveneens instaan voor een speciaal nummer...

Allen daarheen!

Meer info op <http://www.gsband.be>

3. Gent in zijn blootje

In deze reeks pogen wij een tipje van de sluier (voor zover die er is) op te lichten.

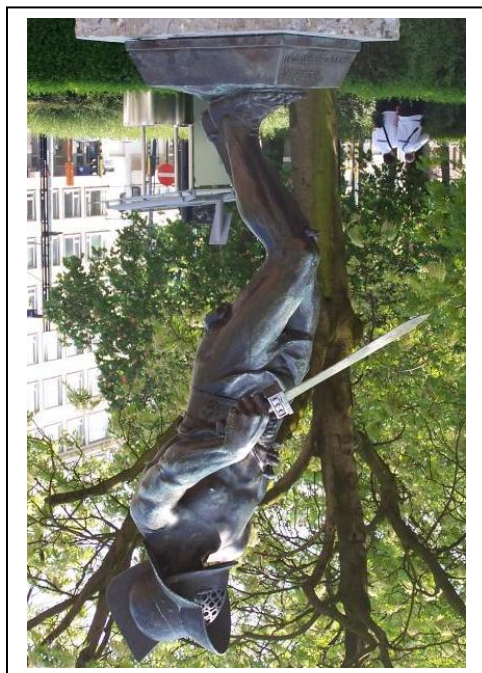
Dat iedereen overtuigd is van de pracht van onze Gentse binnenstad is bekend. Toch stappen wij al te vaak achteloos voorbij de schatten die Gent herbergt (of verbergt). Wie weet al het naakt dat in Gent te bewonderen is terug te vinden? En bovendien, wie weet wat het voorstelt?

Er werden al 15 beelden belicht, de laatste in de rij was het beeld van Onze Lieve Vrouw ter Hoyen in het Begijnhof in de Lange Violettenstraat.

Wij keren op onze stappen terug en steken door naar het Graaf van Vlaanderenplein aan de zijkant van het Zuidpark. Daar vinden we een krijger die het moeilijk heeft...

De gekwetste Zwaardvechter

Dit 2 meter hoge beeld staat in het Koning Albertpark tussen de inrit van de ondergrondse parking en het park zelf, achter de stadsbibliotheek met de rug gekeerd naar de Capitole. Het beeld is van de hand van Louis Mast en stelt een gewonde gladiator voor. In het Romeinse rijk was een succesvolle gladiator bij de bevolking soms populairder dan de keizer zelf. Indien in een gevecht een gladiator was gewond besliste de keizer door zijn duim naar boven of naar beneden te richten over het levenslot van de overwonnen gladiator. Met duim naar beneden kwam een einde aan het leven van de gladiator. Op het voetstuk staat de tekst : Ave Caesar, morituro te salutant of " Gegroet keizer, diegenen die gaan sterven groeten u "

Louis Mast kreeg van het stadsbestuur de opdracht om van een plaasteren model een beeld in brons te gieten om op het Graaf van Vlaanderenplein te plaatsen.

Het beeld - door de stad in 1889 gekocht van beeldhouwer Louis Mast, die ook verantwoordelijk was voor de Vier Wapenboden op de voorgevel van de KNS en voor het Negertje in het Citadelpark - overleefde intussen al enkele serieuze aanslagen.

En dan bedoelen we niet eens de gedwongen verhuizing in 1971 toen de op- en afrit van de autosnelweg neerstreek op zijn vroegere standplaats. In november 1996 werd de Gladiator - letterlijk - van zijn voetstuk gehaald door vandalen. In zijn val brak zijn arm af en zijn korte vechtzwaard bleek zelfs verdwenen.

Het standbeeld werd door Walter De Buck en zijn beeldhouwerscollectief Loods 13 hersteld. Toen dat gebeurd was, bleef het beeld nog een tijd achter slot en

grendel staan, in afwachting van een andere plek om het neer te zetten. Uiteindelijk vond de Gladiator in 1999 zijn nieuwe stek achter de bibliotheek in het Albertpark.

Om vandalisme tegen te gaan, werd het op een wat hogere granieten sokkel gezet. Het mocht niet baten. Misschien is de sokkel net niet hoog genoeg om vandalen tegen te houden, maar hoger kan het beeld niet gezet worden, anders zou niemand het nog goed kunnen zien, wat nu ook weer niet de bedoeling kan zijn. Wat er ook van zei, in 2004 bleek de kling of het lemmet van het standbeeld verdwenen, allicht een vandanestreek.

Alweer werd Loods 13 ingeschakeld om de Gladiator van een nieuw zwaard te voorzien, maar toen al kwamen er vragen bij de wenselijkheid om een dergelijk beeld op een zo'n vandalismegevoelige plek te laten staan. Toen de Gladiator in 2005 zijn nieuwe zwaard ter hand nam, verdedigde men de optie om het beeld in het park te laten staan. „Als je alle kunstwerken naar binnen haalt, betekent dat een grote verarming voor de kwaliteit van de publieke ruimtes”.

Daarna is de Gladiator nog eens het slachtoffer geworden van een nieuwe aanslag, de derde al in één decennium, het zwaard werd door vandalen kromgebogen. Intussen is het, zo goed en zo kwaad als dat kon, terug in zijn oorspronkelijke positie gewrongen.

Als de bibliotheek dicht is, is er daar geen sociale controle meer, toch besliste men ondanks alles, om beelden in de publieke ruimte te laten staan. De Stervende Gladiator staat daar ook niet zomaar: die plek ligt vlakbij de plaats waarvoor het beeld oorspronkelijk werd ontworpen, het Graaf van Vlaanderenplein bij het vroegere Zuidstation.”

4. Verslag van de uitstap van 21 november 2011

De uitstap ingericht door Marc Deblieck leek in eerste instantie letterlijk de mist in te gaan, wegens de sombere weersomstandigheden. Toch waren 22 broeders en 3 genodigden aangetrokken door het bezoek aan Stora Enso – Papierfabrieken te Langerbrugge.

De start – het ontbijt – in Lochristi in Ontbijthotel Ariatte was in alle opzichten perfect. Er was keuze aan diverse broodjes met enkele kaassoorten en gerookte vis, granen, vers fruit en yoghurt. En alsof dit niet genoeg was had Paul

Mortier nog een reserve van verse ontbijtkoeken klaar in de autokoffer... de haan aan de overzet kan er nog van meespreken... (tekst en uitleg bij Paul, bewijsmateriaal zie de foto's)

Na dit copieuze begin begaf de kolonne zich naar de overzet te Oostakker om de oversteek te wagen over het Kanaal Gent-Terneuzen om aan te komen aan de papierfabriek Stora Enso te Langerbrugge. Na het onthaal met een Power Point presentatie over de werking en de filosofie van het bedrijf werden er 2 groepen gevormd die onder leiding van de enthousiaste gidsen de site in de dichte mist bezochten. Wat we buiten misten (what's in a name) werd ruimschoots gecompenseerd door het overweldigend spektakel in de hal waar krantenpapier wordt gemaakt. Het meegebrachte pakket van 2 kg papier per persoon mochten we achterlaten in de hal waar opgehaald oud papier op transportbanden wordt gelegd door een immense bulldozer. Na het bezoek aan de installatie die het bruikbaar papier scheidt van vervuiling (karton, metaal, plastic, touwtjes, enz.) en het vermengt met water en waterstofperoxide en het ontinkt gingen we naar de hal, groot genoeg om een voetbaltempel in te installeren. Daar ontwaarden we de mastodont, een staaltje van techniek dat er voor zorgt dat papierpulp op 8 seconden met een snelheid van 120 km per uur na 100 meter krantenpapier wordt op een rol van 10,40 meter diameter!

Na dit hooginteressant bezoek werden we verwelkomd in het restaurant "Sailing Queen" op de Eilanderskaai te Langerbrugge, dat ondanks een paar misverstanden wat betreft het diner, voor een prachtig diner zorgde.

Stora Enso

Dit Finse bedrijf is gespecialiseerd in verpakkingsmateriaal en industriële producten in hout en papier. Zij “herdenken” steeds het oude om te kunnen vernieuwen en om de klanten innoverende oplossingen aan te bieden op basis van hernieuwbaar materiaal.

De Groep heeft wereldwijd 30 000 werknemers en 85 productie eenheden en is genoteerd op de beurs van Helsinki en Stockholm.

De klanten zijn vooral uitgevers, drukkerijen en papierhandelaar maar ook verpakkingsindustrie, schrijnwerkers en bouwondernemingen.

Jaarlijks wordt 11,8 miljoen ton papier en karton en 1,3 biljoen m² verpakkingsmateriaal en 6,4 miljoen m² verzaagd hout geproduceerd.

De filosofie van het bedrijf is om haar expertise te gebruiken om van hernieuwbaar materiaal producten te maken en om toch tegemoet te komen aan de noden van de diverse klanten

Een onderdeel van Stora Enso is N.V. Stora Enso Langerbrugge dat paper produceert met als grondstof 100 % gerecycleerd papier. De voorloper van dit bedrijf startte in 1932. De biomassa energiecentrale is in werking sinds 2003.

Het bedrijf ligt in de Gentse haven en produceert jaarlijks 555 000 ton krantenpapier en “uncoated” magazinepapier (papier zonder een laag glans)

Samen met het feit dat dit bedrijf zich focust op recyclage schenkt ze tevens veel aandacht aan hernieuwbare energie. 65 % van de nodige energie wordt geproduceerd door een eigen biomassa-energiecentrale, die het eigen slib na het ontinkten van het aangevoerde oud papier samen met andere brandbare materialen omzet in stoom en elektriciteit. De enige residu – behoudens waterdamp - is een mengeling van zand dat gebruikt wordt in de wegenbouw als onderlaag voor nieuwe wegen.

Papiercyclus

De cyclus van papierproductie is een “gesloten ecologisch systeem”

Gebruikt papier wordt verzameld, gesorteerd en ontinkt. De gerecycleerde papievezels worden gebruikt als grondstof voor de productie van krantenpapier. Het slib dat overblijft na de waterbehandeling en het ontinkten wordt samen met afvalhout gebruikt als brandstof voor de energiecentrale. Deze centrale produceert een deel van de elektriciteit nodig voor het bedrijf en produceert de volledige behoefte aan stoom. Het op bestelling geproduceerde papier wordt verkocht aan uitgevers, en drukkers van kranten en magazines.

Lezers die hun oude kranten en magazines aan de inzamelplaatsen (containerparken e.d.) afleveren zorgen ervoor dat het oude papier terugkeert naar de papierfabriek die het opnieuw kan gebruiken.

Naarmate het gerecycleerde papier meer en meer wordt gerecycleerd worden de papiervezels korter en kunnen niet meer gebruikt worden voor papierproductie. Na ongeveer 7 keer te zijn gebruikt worden deze te korte vezels automatisch uitgesorteerd en dienen nog als brandstof voor de energiecentrale.

700 000 ton grondstof wordt zo telkens gebruikt voor 555 000 ton vernieuwd papier.

5. Te noteren in je agenda:

- Algemene vergadering 12/12/11 's avonds in “ ’t Vrij Dags Gevoel” te Gent, Vrijdagmarkt 29 (1ste verdieping)
- Nieuwjaarssamenkomst 5/02/2012

Jean-Pierre Rogiest
Secretaris
jean-pierre.rogiest@pandora.be
tel. : 09/251.51.21 en 0496/247 343
